

Text: Georgia Sampietro Martínez
Il·lustracions: Carme Sala Villaplana

Idea de la temàtica, edició i coordinació del projecte:
Serveis Corporatius de Comunicació de MútuaTerrassa

© MútuaTerrassa
c/ Sant Antoni, 32. 08221 Terrassa
www.mutuaterassa.cat

Editorial Miquel A. Salvatella SA
c/ Sant Agustí, 8. 08012 Barcelona
www.salvatella.com

Primera edició: abril del 2023
ISBN: 978-84-18427-98-5

Dipòsit legal: B 7701-2023
Imprimeix: Serafí Indústria Gràfica

Amb la col·laboració del Comitè Mútua i Societat

Ets a prop
de viure millor

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser efectuada amb l'autorització dels titulars, amb excepció prevista per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

Text: Georgia Sampietro Martínez - Il·lustracions: Carme Sala Villaplana

La capsa dels records

MútuaTerrassa

COM CADA DIMARTS DE LES ÚLTIMES SETMANES,
L'ÈRIC ANAVA CONTENT I AGAFAT DE LA MÀ DE
LA SEVA MARE A VEURE L'ÀVIA ROSINA.

Com cada dimarts de les últimes setmanes,
l'Èric anava content i agafat de la mà de
la seva mare a veure l'àvia Rosina.

L'ÀVIA ROSINA FEIA UNS DIES QUE NO ES TROBAVA BÉ I
NO PODIA PREPARAR-LI EL SEU BERENAR ESPECIAL DE PA
AMB XOCOLATA. DES D'ALESHORES, CADA DIMARTS L'ÈRIC
LI PORTAVA UNES FLORS PER FER-LA SOMRIURE.

L'àvia Rosina feia uns dies que no es trobava bé i
no podia preparar-li el seu berenar especial de pa
amb xocolata. Des d'aleshores, cada dimarts l'Èric
li portava unes flors per fer-la somriure.

EN ARRIBAR A CASA DE L'ÀVIA, L'ÈRIC ES VA ENFILAR D'UN BOT AL SEU LLIT PER ENSENYAR-LI LES FLORS QUE LI HAVIA PORTAT; AQUEST COP EN DUIA DE TOTS COLORS... ROSES, VERDES, BLAVES I PER PRIMERA VEGADA FINS I TOT N'HAVIA ACONSEGUIT DE COLOR LILA, I N'ESTAVA MOLT ORGULLÓS:

–MIRA, ÀVIA, AVUI N'HI HA DE COLOR LILA, AIXÒ T'HA DE FER MOLT CONTENTA, OI? –VA PREGUNTAR-LI.

En arribar a casa de l'àvia, l'Èric es va enfilar d'un bot al seu llit per ensenyar-li les flors que li havia portat; aquest cop en duia de tots colors... roses, verdes, blaves i per primera vegada fins i tot n'havia aconseguit de color lila, i n'estava molt orgullós:

–Mira, àvia, avui n'hi ha de color lila, això t'ha de fer molt contenta, oi? –va preguntar-li.

–QUINA FELICITAT, ÈRIC! JO TAMBÉ TINC UN REGAL PER A TU –VA RESPONDRE-LI L'ÀVIA, QUE TOT SEGUIT VA AGAFAR UNA CAPSETA I L'HI VA POSAR AL DAMUNT–. ET PRESENTO LA CAPSA DELS RECORDS, ÉS MÀGICA. HI POTS GUARDAR LES COSES QUE ESTIMES I QUE ET FAN FELIÇ I AIXÍ SEMPRES ESTARAN AMB TU.

–ÀVIA, PERÒ ON ÉS LA MÀGIA? AIXÒ PASSA AMB TOTES LES CAPSES, NO? –VA PREGUNTAR L'ÈRIC, ESTRANYAT.

–Quina felicitat, Èric! Jo també tinc un regal per a tu –va respondre-li l'àvia, que tot seguit va agafar una capseta i l'hi va posar al damunt–. Et presento la capsa dels records, és màgica. Hi pots guardar les coses que estimes i que et fan feliç i així sempre estaran amb tu.

–Àvia, però on és la màgia? Això passa amb totes les capses, no? –va preguntar l'Èric, estranyat.

–LA MÀGIA ESTÀ EN EL FET QUE UN COP HI GUARDES EL QUE VOLS, LA CAPSA JA NO ES POT TORNAR A OBRIR MAI MÉS, PERÒ ALLÒ QUE HI HAS GUARDAT SEMPRE T'ACOMPANYARÀ I MAI NO CAURÀ EN L'OBLIT, ENCARA QUE NO HO PUGUIS VEURE NI TOCAR –LI VA EXPLICAR.

–PERÒ ÀVIA, NO HO ENTENC, SI POGUÉS OBRIR LA CAPSA DELS RECORDS, SEMPRE PODRIA VEURE I TOCAR ALLÒ QUE ESTIMO –INSISTIA L'ÈRIC, CONFÓS.

–La màgia està en el fet que un cop hi guardes el que vols, la capsa ja no es pot tornar a obrir mai més, però allò que hi has guardat sempre t'acompanyarà i mai no caurà en l'oblit, encara que no ho puguis veure ni tocar –li va explicar.

–Però àvia, no ho entenc, si pogués obrir la capsa dels records, sempre podria veure i tocar allò que estimo –insistia l'Èric, confós.

EN AQUELL MOMENT, L'ÀVIA ROSINA ES VA INCORPORAR I, AMB DELICADESA, VA AGAFAR UNES FLORS SENSE COLOR, QUE REPOSAVEN EN UN GERRO.

—RECORDES QUE AQUESTES FLORS EREN DE COLOR GROC I VERMELL? TU MATEIX ME LES VAS PORTAR FA DUES SETMANES —L'ÈRIC VA ASSENTIR UNA MICA ENTRISTIT EN VEURE AQUELL COLOR FOSC—. AMB EL PAS DEL TEMPS, LES COSES PERDEN EL SEU COLOR A CANVI QUE NOSALTRES PUGUEM VEURE-LES I TOCAR-LES.

En aquell moment, l'àvia Rosina es va incorporar i, amb delicadesa, va agafar unes flors sense color, que reposaven en un gerro.

—Recordes que aquestes flors eren de color groc i vermell? Tu mateix me les vas portar fa dues setmanes —l'Èric va assentir una mica entristit en veure aquell color fosc—. Amb el pas del temps, les coses perden el seu color a canvi que nosaltres puguem veure-les i tocar-les.

LLAVORS L'ÀVIA ROSINA VA AGAFAR LA FLOR DE COLOR LILA QUE L'ÈRIC LI HAVIA PORTAT, VA OBRIR LA CAPSA I LA VA POSAR A DINS:

–DE QUIN COLOR ÉS LA FLOR, ÈRIC? –LI VA PREGUNTAR L'ÀVIA.

–LILA.

L'ÀVIA ROSINA VA TANCAR LA CAPSA AMB LA FLOR A DINS:

–I ARA, DE QUIN COLOR ÉS?

–CONTINUA SENT LILA.

Llavors l'àvia Rosina va agafar la flor de color lila que l'Èric li havia portat, va obrir la capsa i la va posar a dins:

–De quin color és la flor, Èric? –li va preguntar l'àvia.

–Lila.

L'àvia Rosina va tancar la capsa amb la flor a dins:

–I ara, de quin color és?

–Continua sent lila.

–DONCS AQUÍ ESTÀ LA MÀGIA: SI NO OBRES MAI MÉS AQUESTA CAPSA, PER A TU LA FLOR SEMPRESERÀ LILA I, COM QUE NO PERDRÀ EL COLOR, SEMPRES ET FARÀ FELIÇ. AIXÍ DONCS, GUARDA-LA AMB TU I LA FLOR LILA SEMPRES ESTARÀ EN EL TEU RECORD A CANVI DE NO VEURE-LA NI TOCAR-LA.

–ARA HO ENTENC, ÀVIA, QUINA MÀGIA MÉS DIVERTIDA, M'ENCANTA! –VA EXCLAMAR L'ÈRIC, QUE, EMOCIONAT I AMB LA CAPSA ALS BRAÇOS, VA ANAR CORRENTS A ENSENYAR-LA A LA MARE.

–Doncs aquí està la màgia: si no obres mai més aquesta capsa, per a tu la flor sempre serà lila i, com que no perdrà el color, sempre et farà feliç. Així doncs, guarda-la amb tu i la flor lila sempre estarà en el teu record a canvi de no veure-la ni tocar-la.

–Ara ho entenc, àvia, quina màgia més divertida, m'encanta! –va exclamar l'Èric, que, emocionat i amb la capsa als braços, va anar corrents a ensenyar-la a la mare.

AL CAP D'UNS DIES LA MARE DE L'ÈRIC LI VA LLEGIR UNA CARTA QUE L'ÀVIA ROSINA HAVIA ESCRIT ESPECIALMENT PER A ELL:

«ÈRIC, LA IDEA DE LA CAPSA DELS RECORDS ÉS TAN BONICA, QUE HE DECIDIT ANAR-HI A VIURE. RECORDA QUE ENCARA QUE NO EM PUGUIS VEURE NI ABRAÇAR, SEMPRE ESTARÉ AMB TU I, AIXÍ, MAI PERDRÉ EL COLOR NI LA MÀGIA.»

Al cap d'uns dies la mare de l'Èric li va llegir una carta que l'àvia Rosina havia escrit especialment per a ell:

«Èric, la idea de la capsa dels records és tan bonica, que he decidit anar-hi a viure. Recorda que encara que no em puguis veure ni abraçar, sempre estaré amb tu i, així, mai perdré el color ni la màgia.»

L'ÈRIC, TOT I POSAR-SE TRIST EN SABER QUE JA NO VEURIA
L'ÀVIA, VA ENTENDRE QUE D'AQUELLA MANERA NO CANVIARIA
MAI, QUE CONTINUARIA BRILLANT SEMPRE EN EL SEU RECORD,
I ELL SEGUIRIA DEIXANT FLORS, TOTS ELS DIMARTS, A LA CAPSA
DELS RECORDS DE L'ÀVIA ROSINA.

L'Èric, tot i posar-se trist en saber que ja no veuria
l'àvia, va entendre que d'aquella manera no canviaria
mai, que continuaria brillant sempre en el seu record,
i ell seguiria deixant flors, tots els dimarts, a la capsa
dels records de l'àvia Rosina.

